

Enkeltheder til syvende og sidst var ligegyldigt og lidet oplysende, og at forhindre, at der frem i Forhandlingen, i Dagens klare Lys, kom alt det, som var gaaet forud i denne Sag, og som indeholdt den fuldkomne Forklaring af, at Sagen nu havde udviklet sig paa den Maade, som den havde. Den højtærede Justitsminister har her i Dag forklaret, at naar han i sit Svartelegram paa Brevet fra Amtmanden af 5. Marts betegnede dette Brev som et privat Brev, var det for at dække over Amtmand Rytter, hvis Brev den højtærede Justitsminister fandt holdt i en usømmelig Tone. Jeg kunde jo tænke mig, hvis man vilde søge Motiver bag Ordene — hvad der for øvrigt i denne Sag i Virkeligheden er overflødig —, at Justitsministeren med denne Betegnelse: „Deres private Brev“ om en officiel Skrivelse paa Papir, paatrykt „Færø Amt“, kunde have et andet Ønske, nemlig at forvandle et Brev, der som offentligt maa staa til Offentlighedens og i første Række til Rigsdagens Disposition, til et privat, over hvilket den højtærede Minister, hvis Lejligheden skulde forme sig paa en saadan Maade, at hele denne Sag kom frem, fuldstændig egenmægtig kunde disponere som sin private Besiddelse. Man kunde søge denne Forklaring i den Betegnelse, som den højtærede Minister her har anvendt, men det er i og for sig overflødig, for af den hele Manøvre blev der jo overhovedet intet.

Det ærede 16de tingvalgte Medlem (Trier) har som Medlem af Kommissionen søgt at give Betegnelsen „Deres private Brev“ Udseende af at være, som det ærede Medlem kaldte det, en „Kærlighedens Kaabe“, som den højtærede Justitsminister i den Situation, der da forelaa, havde Ønske om at hylle Amtmanden og de færøske Embedsmænd i, en Kærlighedens Kaabe, som den højtærede Minister imidlertid omgaaende fik Retur i Telegrammet den 17. Marts, hvori det meddeltes, at det fremsendte Brev saa lidt var privat, at det var ganske officielt og derfor et Klædningsstykke, som den højtærede Minister havde til at drapere sig selv i her under Forespørgselen i Landstinget den 20. Marts 1918. I denne Kærlighedens Kaabe, som altsaa var afvist af den, som den oprindelig var tilsendt, optraadte den højtærede Minister her i Tinget ved denne Lejlighed tilhyllet med samt alt det, der om Sagen forelaa, som kunde have givet Tinget al den Underretning, Tinget ønskede. Dette folderige Gevandt skjulte hele Sagen. Jeg

beder erindret, at det var umiddelbart forud for Valgene i April—Maj 1918, og det er muligt, at den højtærede Minister har ment, at der for den Opposition, som han skulde drage i Leding imod, forelaa tilstrækkelig mange Kampmidler, saa der ikke hos den højtærede Minister var noget Ønske om at forsyne Oppositionen yderligere dermed. Det skal jeg lade være usagt, men i hvert Tilfælde synes jeg, at i dette Gevandt gav den højtærede Minister den Rolle, at han egentlig kun havde den smukke Hensigt med Interviewet i „Fyns Venstreblad“ at standse Skriverierne, som han fandt ukloge, om de yderliggaaende Selvstyremænds Hensigter, for at ikke Færøernes Forhold til det øvrige Danmark derved skulde lide Skade, og tilige den Rolle, at han overfor Amtmanden loyalt ønskede at indfri det Løfte, han havde givet ham om at udtale, at hans officielle Indberetninger til Ministeren stod til Troende, og derfor ikke begreb, at netop denne Erklæring bragte Buen til at briste, saaledes som Tilfældet viste sig at være. Den højtærede Minister ønskede Forklaring. Han fik den ikke. Hvem her i Tinget skulde kunne give ham den? Og Forespørgerne den 20. Marts 1918, som ønskede Forklaring, fik det heller ikke. Den højtærede Minister erklærede sluttelig, at hvad man end i den Anledning maatte mene her i Landstinget, var til syvende og sidst den højtærede Minister saa fuldkommen ligegyldigt. (Justitsministeren [Zahle]: Ja!). Den højtærede Minister siger ja, det var ligegyldigt, men det viser, at den højtærede Minister ikke havde denne Trang til at erkende Sandheden i denne Sag, som boede i Flertallet her i Tinget, en Trang, som fuldt og helt er blevet tilfredsstillt ved den Undersøgelse, der er foretaget i Færø-Kommissionen. Ved denne Undersøgelse er — jeg føler mig overbevist om, at enhver, som vil gennemlæse Betænkningen, vil give mig Ret deri — i Virkeligheden Sandheden saaledes trængt igennem denne „Kærlighedens Kaabe“, som var til Disposition baade for den ene og den anden Part i denne Sag; dette Gevandt, hvori baade Ministeren og det hele Indhold i denne Sag skjulte sig den 20. Marts, er nu blevet fuldstændig gennemskinnat, det er i Ordets sande, bogstavelige Forstand blevet til Kejsrens nye Klæder; det er dem, den højtærede Minister i Færø-sagen fremstiller sig i her i Dag, og derfor vil jeg paa mit Partis Vegne anbefale at stemme for det Forslag til Overgang til Dagsordenen, som er blevet